

clàssic

«Manifest de la Unió de Dones»

En plena Guerra Civil, el 6 i 7 de novembre de 1937, es va celebrar al Palau de la Música de Barcelona el Primer Congrés Nacional de la Dona, convocat per les principals organitzacions polítiques i sindicals de Catalunya. Hi van assistir més de 800 delegades, les quals, amb un ferm compromís amb la defensa de la República i l'emancipació de les dones, decideixen constituir la Unió de Dones de Catalunya. Sota la presidència de la destacada propagandista d'Esquerra Maria Dolors Bargalló (1902-1980), la Unió de Dones de Catalunya esdevé la principal organització feminista de la Catalunya republicana, desenvolupant una ingent tasca que només la derrota a la Guerra Civil pogué estroncar.

Dones de Catalunya! Antifeixistes!

Del Primer Congrés de la Dona n'ha sortit el desig unànime de les dones de Catalunya —obreres i camperoles, dones del poble i de la ciutat, intel·lectuals i mares de combatents—, recolzat en el lema que fou el seu nord i guia, Unitat i Victòria, d'aportar tota la nostra força al servei de la causa antifeixista.

I totes les delegades, absolutament totes, convergiren en la necessitat que els acords presos no quedessin pul·lulant en l'ambient caldejat d'entusiasme del Palau de la Música Catalana, sinó que un organisme curés de recollir-los i de ventar-los per tot Catalunya per tal que en cada nucli de població doni resultats pràctics i eficients.

Del Congrés en sorgí democràticament el mitjà: «Unió de Dones de Catalunya», que aplegarà les dones de tots els matisos polítics i sindicals, incorporarà les altres de cara a la guerra, orientarà vers la victòria tota la tasca dispersa que les dones venien realitzant en cada un dels partits i organitzacions antifeixistes i donarà lloc a què rendeixin per la

causa comuna el percentatge elevat de dones que, malgrat tenir ganes de col·laborar, romanen al marge de tota activitat perquè no tenien perspectiva de treball i de formació que els donés facilitats a la solució de llurs desitjos.

«Unió de Dones de Catalunya» marca a tota la massa popular una nova etapa de cara a la constitució efectiva del Front Popular Antifeixista, única forma d'ajut eficient al Govern de la Generalitat i al de la República per a anihilar l'enemic comú.

«Unió de Dones de Catalunya» sortirà al pas de tot fals rumor i manifestarà en contra de tot «compromís» i lluitarà per l'únic pacte possible: aixafar Franco i escombrar de la nostra pàtria els invasors.

«Unió de Dones de Catalunya», forjada amb el ressò de les màquines dirigides per obreres, arrelada amb l'assenyada visió de les dones del camp i ungida amb el desig de contribuir com sigui a la gesta sublim dels nostres combatents, per aportar el seu esforç i consolidar les seves posicions, complirà el seu comès, perquè està basada en

una estreta i àmplia unitat. Confien en ella les centenars de delegacions que assistiren al Congrés. Els nostres soldats, que ens han escrit ja lletres encoratjadores des del front. Els companys que integren els partits i organitzacions antifeixistes, que no s'avenen amb el buit que en llur direcció i actuació han deixat els herois que han marxat a les trinxeres per a portar-nos la llibertat. Tota la rereguarda sent la necessitat d'impulsar la producció, la qual depèn principalment de la incorporació de la dona al treball. I totes les dones de Catalunya, perquè desitgen traspasar l'esfera reduïda que vivien i volen que aquesta guerra sagnant, tan definitiva per llur sort i la de llurs fills, tingui llur contribució, perquè es senten parts integrants del nostre poble magnífic, que escriu pàgines que són l'admiració del món progressiu.

Les dones de Catalunya de tots els partits i organitzacions —que no oblidem ni un sol moment llurs reivindicacions pròpies— han evidenciat en el Primer Congrés que elles senten la guerra amb gran intensitat i per dos motius fonamentals: perquè sabem el que ens hi juguem i perquè

hi tenim el que és més nostre: els fills i els estimats, i també perquè, a mesura que anem vençant el feixisme, obtindrem l'emancipació que ens correspon.

DE CARA ALS NOSTRES LLUITADORS. — Per als combatents oferim el nostre desig vehement i la nostra capacitat reclamant el lloc de treball a les indústries de guerra i als serveis auxiliars de l'Exèrcit. Les municions i l'armament, produïts en abundor, serviran per a salvar llurs vides i ens duren la victòria.

Per ells, prometem lluitar despietadament contra els covards que s'embosquen, deserten o espïen. Però ho fem convençudes que així palesem els desigs que tots els catalans siguin dignes d'ésser-ho i perquè nodrint bé les reserves serà possible dur a terme ofensives de gran importància.

Per ells, incrementarem les brigades de visitadores d'hospitals, per tal que cap ferit no trobi a mancar l'escalf familiar i tots ells tinguin la convicció que estimem i valorem llur aportació heroica a la causa comuna, fent que quedin ateses totes llurs necessitats.

Per tal que no els manqui menjar ni vestit farem que no hi hagi a la rereguarda ni un braç parat. Perquè, com han afirmat les congressistes, «estaria al servei del feixisme».

Desfarem els plans de l'enemic, que vol aterrar la rereguarda amb les seves incursions aèries, multiplicant els refugis i altres mitjans de defensa passiva.

PELS NOSTRES FILLS. — El bloqueig de les nostres costes dificulta la importació de queviures. Nosaltres comprem aquesta i les altres causes que fan difícil disposar en abundància de matèries alimentàries. Sabrem fer front a aquestes necessitats. Estem disposades a sacrificar-nos fins allà on sigui necessari, però volem que els nostres fills, els infants de Catalunya que hauran de bastir la victòria que ens duren els soldats de la República, tinguin assegurades les subsistències i siguin els primers en la distribució. Recolzem la iniciativa de l'Ajuntament de crear restaurants escolars i no pararem fins que totes els nens, per mitjà de menjadors populars obtinguin aquest dret tan principalíssim.

PER LA INCORPORACIÓ DE LA DONA AL TREBALL. — Volem treballar sense descans fins que la dona obtingui un salari d'acord amb la seva producció. No és possible que es mantingui —avui que les fàbriques estan dirigides i controlades per obrers— aquesta desigualtat creada i imposada pels enemics de la massa productora. Les dones que aboquen tot l'esforç de treball en les màquines que mouen durant la setmana no poden anar el dissabte a casa amb l'evidència que les reivindicacions obreres del 19 de juliol les han exclòs en aquest aspecte tan just i tan merescut. Volem que sigui un fet. «Que a igual producció, igual salari».

Les dones de Catalunya reberen amb gran entusiasme la creació de l'Institut d'Adaptació Professional i avui són a milers les inscripcions demanant treball i preparació tècnica, que reflecteixen el gran desig popular d'empunyar l'eina del mobilitzat i substituir totes les vacants, la necessitat de produir i l'interès de posar aquest mitjà magnífic d'emancipació econòmica de cara a augmentar la producció.

Volem ocupar el nostre lloc en el treball. Però volem també anar al treball sense la preocupació dels nostres fillets no compresos en l'edat escolar, deixats a mercè d'una veïna o d'una germaneta gran a la qual se li pren un temps necessari per a la seva formació i per a la seva educació. Que prop de cada fàbrica hi hagi guarderies i menjadors populars. Que no se'ns faci treballar sota l'angoixa contínua del fill desatès i abandonat a una cura totalment deficient. Guarderies, guarderies per als nens de les obreres i dels antifeixistes. Aquest ha estat el clam unànim i justíssim de les congressistes, el qual és absolutament precís que atenguin ràpidament els organismes adients. La «Unió de Dones de Catalunya» esperonarà constantment els organismes responsables per tal que aquest clam esdevingui ràpidament una realitat.

PER LA UNIÓ DE DONES DE CATALUNYA. — Companyes de tot Catalunya! Refermem els lligams de la unitat que estrenyèrem al Primer Congrés de la Dona!

Sigueu vosaltres les que amb la vostra unió i les vostres realitzacions

pugueu presentar exemple unificador, que facilitarà la formació ràpida del Front Popular que desitja tota la massa catalana!

Adheriu-vos a la «Unió de Dones de Catalunya»!

Col·laboreu en el triomf de les conclusions aprovades en el Primer Congrés de la Dona.

Per la vostra emancipació econòmica, base de tota emancipació femenina!

Pels vostres infants!

Per fer-vos dignes dels nostres herois! Per respondre les exigències a què ens obliga la transcendència enorme dels moments presents!

Perquè no hi hagi ni un sol parat a la rereguarda!

Per Catalunya!

Per la República!

«UNIÓN DE DONES DE CATALUNYA». ■

